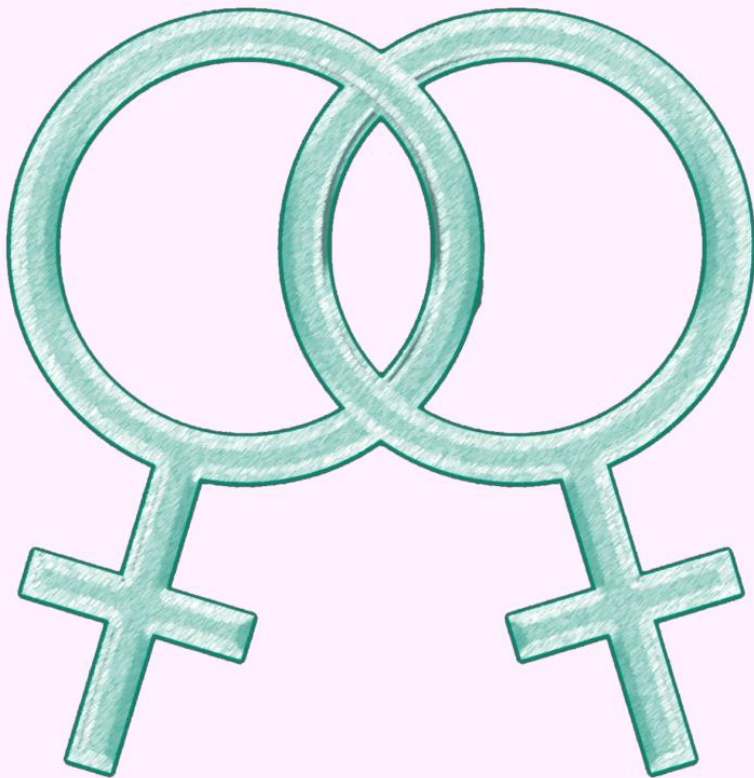


Nekonečná

láská



Simona Paulínyová

Simona Paulínyová

NEKONEČNÁ LÁSKA

ÚVOD

Navždy ju budem milovať.

Človek sa musí popáliť toľkokrát, koľkokrát potrebuje, aby sa naučil s
ohňom
narábať, taký je život aj láska, preto každé popálenie je nové ponaučenie.

Určitá vec alebo aj človek, ktorý splnili svoju úlohu, musia odísť, aby sme
dali priestor niečomu novému. Dôležité je ponaučiť sa a každý nový
krok nám bude dávať zmysel, prečo je to tak.

Jednu vec raz pochopíte.
Láska nemôže byť na oboch stranách, lebo by bola príliš dokonalá.
Preto jeden z dvoch vždy miluje menej.

ÚRYVOK

Volám sa Simona P., poviem vám príbeh, možno známy z rozprávok a možno známy aj zo života. Ako láska dokáže byť silná a nekonečná. Bude to písané básňach, pretože to, čo cítim, rada prejavujem v básňach a možno aj pochopíte, prečo tak robím rada. Túžim po tom, aby sa táto kniha posunula ďalej, a preto budem veľmi vd'ačná, keď budete túto knihu posúvať ďalej.

Takže: Bude to o nekonečnej láske, ktorá sa stala jednému dievčaťu veľmi túžiacemu po láske. To dievča sa volá Emily. Keď sa to všetko stalo, mala 19 rokov a chodila do školy na Harward a tam sa aj celý príbeh začal.

NÁDEJ

Som tvoja nádej
a ty to veľmi dobre vieš.
Čierna farba je na nej.
Ja ťa z temnoty vytiahnem, vieš?

Som tvoj anjel, ktorého si stratila.
Si možno moja spriaznená duša.
Svoju polovicu stratiť nechcem, moja duša.
Pribojnosť bude naša sila.

Nevzdáme sa, naša sila je v spojení nás dvoch.
Ani démon neporazí našu lásku.
Na dobrú cestu nás prevediem oboch.
Ani mágia nemá na našu lásku.

Vybralo si ma tvoje podvedomie.
Tvoja nádej, aby som ťa zachránila.
Z pekla odprevadila a do neba priviedla.
Zachránim to, čo tebe sa zdá nemožné.

A keď spolu v ruka v ruke do neba pôjdeme.
Zlo navždy porazíme.
Nikto nás nezastaví.
Spolu ty a ja kamkoľvek pôjdeme.

Naša sila bude večná.

ČASŤ PRVÁ

Prvá kapitola

Všetko to začalo v jeden krásny jesenný deň, slnko svietilo, bolo vtedy ešte ako-tak teplo. A zo školy mala 4. M fotenie na maturitné tablo. Do 4. M chodila aj Emily, ktorá bola tak trochu outsider a „metláčka“, mala však jedného verného kamaráta Thomasa, ktorý vždy stál pri nej. Obidvaja pochádzali z toho istého mesta – z Edinburgu, a tak obidvaja chodili aj do rovnakej školy. Niektorí ľudia si mysleli, že spolu aj chodia, no mýlili sa.

Celá trieda sa v jednej veci vždy vedela zhodnúť, a to v tom, že kamkoľvek išli, meškali, nemali vo zvyku chodiť načas. Tak ako bolo zvykom, 4. M všade meškala. A meškala aj teraz, na fotenie na tablo. Ale všetci sa snažili aspoň ako-tak dobehnúť na fotenie. A či to bol osud alebo nie, za fotografku v tom čase rozhodoval hovorca triedy. Ten zariadil, aby školské tablo išla fotiť jedna dievčina zo školy, ktorá mala vo foteňí prax a celá trieda mala za úlohu doniesť si na fotenie svojho psa, aby mali výnimočné tablo. Keď spravili fotky na triedne tablo, tak sa mali ešte všetci zvlášť odfotiť so psami. Emily psa nemala, a tak jej verný kamarát veľmi rád požičal svojho. Tak si čupla pred fotografku aj so psom, ktorý jasne neposlúchal tak ako by mal, ale aspoň ho Emily skrotila tak, aby bol v tej správne polohe pred fotografkou. Keď sa fotografka na ňu usmiala, vtedy Emily pocítila silné teplo v hrudi, ktoré

nevedela opísať – akoby ju niekto začaroval. Tá fotografka mala nádherne červené vlasy, bola celá niečím okúzľujúca tak veľmi, že každý, kto by sa na ňu pozrel, by ju chcel. V jej očiach uvidela záblesk a žiaru toho, že ju chce mať. A Emily sa rada chopila šance.

Keď sa dofotili, tak sa celá 4. M rozpráča, tak ako aj v iných školách alebo iných skupinách, nebolo ničím výnimočným, že aj tu sa tvorili menšie skupinky, ktoré išli svojou cestou. Emily a Thomas si boli vždy zakaždým verní, tak, keď sa aj oni dofotili, išli domov.

Emile hlavou stále behala tá červenovlasá kráska. Stále si kládla otázky kto to je, odkiaľ je a prečo sa zrovna do nej zamilovala. Nevydržala si tak dlho klásť otázky a žiadne odpovede, že sa musela Thomasa spýtať: „Thomas, poznáš to dievča, čo náš fotilo?“ Thomas jej odpovedal: „Áno, poznám, pochádza s toho istého mesta odkiaľ my, a je taká istá ako ty. Mali by ste sa vy dve zoznámiť, hodili by ste sa k sebe.“ To Emile stačilo, čo jej povedal Thomas, v tom momente sa naštartovala a rozhodla, že si to neznáme červenovlasé dievča pôjde uloviť.